

ESTADO CRÍTICO⁴

12curador*s 12artistas

Monse Cea [crítica e curadora] + Jesús Otero-Yglesias
marzo-maio 2018

Paula Cabaleiro [curadora] + Paula Noya
maio-setembro 2018

Ángel Cerviño [artista, escritor e curador]

María Marco [crítica e curadora]

Xabier Limia de Gardón [crítico e historiador da arte]

Alberto González-Alegre [crítico e curador]

Miguel Anxo Rodríguez [historiador da arte, crítica e curadora]

Fátima Otero [curador]

Vítor Nieves [crítica e curadora]

Ania González [curadora]

Susana González [curadora]

+
Xosé M. Buxán Bran [Idea e proxecto de Estado Crítico]

sala alterarte
Campus de Ourense
Pavillón 1 s/n

23 de maio
ao 7 de setembro de 2018

Son aquela! Espazo de desarraigamento

PAULA GABALEIRO + PAULA NOYA
(CURADORA) (ARTISTA)

Virxilio Rodríguez Vázquez, Vicerreitor do Campus de Ourense,
ten o pracer de convidarte á inauguración da exposición
"Son aquela! Espazo de desarraigamento" de Paula Noya
curada por Paula Cabaleiro que terá lugar na
Sala Alterarte o mércores, 23 de maio de 2018 ás 12:00 horas

DESARRAIGAMENTO

Instalación site-specific. Papel de parede, cascudas de vinilo lacadas, bordado e almofada. 2018

Son aquela! Espazo de desarraigamento

PAULA CABALEIRO

Enfiar a agulla para atravesar a ferida.

Colaxe, debuxo, escultura, fotografía, vídeo e instalación dunha artista tremendamente versátil, poliédrica e multidisciplinar. A obra de **Paula Noya [Lugo, 1969]** atrévete. As imaxes son punzadas, que acceden a través do ollo de forma amable, impecable, precisa, para chegar a remover a través de lugares comúns, onde te atopas. Case sen pretendelo. Case sen ser consciente. O fío, a sutura, o percorrido, a vida. De súpeto, os seus debuxos (nós) falan de erros que se tornan propios, de recordos que semellan extraídos do teu álbum familiar. Dunha beleza meticulosa pero ferinte, as súas imaxes traballan múltiples planos de significado, provocando distintas lecturas a través de elementos simbólicos, referencias mitolóxicas e históricas, que se antollan unha sorte de artefactos dispostos a facer sentir. Incomodidade. Melancolía. Curiosidade. Dor. Ata medo. Non é fácil enfrontarse aos nosos monstros. Pero a arte contemporánea ten a capacidade de entrar sen chamar. A nosa intimidade pode verse invadida, cando te proxectas sobre a obra. E aínda así, xa non podes evitar *a mirada*.

Estas foron as miñas sensacións cando penetrei na obra de Paula Noya. Como comisaria. Pero tamén como muller. A súa obra indaga sobre cuestións existenciais, íntimas, vitais, que a partir de referencias autobiográficas evidentes, vólvense universais. Investigadora nata, namorada da filosofía, da arte e da historia, de natureza sumamente curiosa, son múltiples as referencias artísticas que podemos intuír na súa obra. Louise Bourgeois, Cindy Sherman, Alberto Giacometti, René Magritte ou Christian Boltanski.

A presente exposición reúne unha serie de obras que reflexionan sobre o "desarraigamento" sufrido no espazo máis inesperado: o fogar. Conceptos como a identidade e o sentido de pertenza a un núcleo familiar, entran en diálogo nas obras expostas. Tres instalacións irán aportando distintos matices ao tema tratado, propiciando unha experiencia persoal ao visitante. **"Son aquela! Espazo de desarraigamento"** homenaxe a poeta galega María Mariño, coa que a artista dialoga nas tres cartelas que marcan o ritmo da visita.

O erro e o fracaso. A presenza da morte. O fogar, non sempre protector. A pegada do patriarcado. A crueza das emocións. A cicatriz. A ausencia. Paula Noya remóvenos. Incomódanos. Porque as súas obras non preguntan se poden acceder. Simplemente acceden.

Paula Cabaleiro
Curadora da exposición